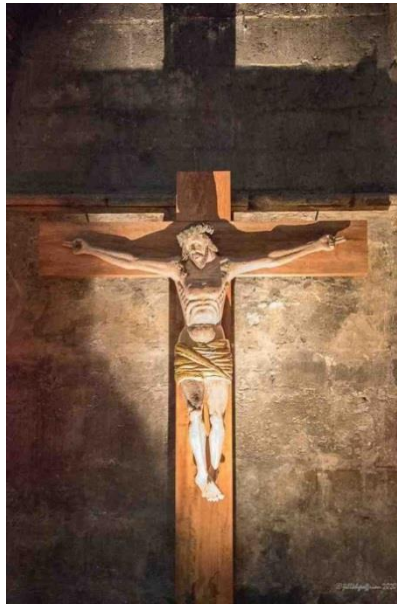

Lễ Thật Thuộc Linh bốn

Mong đợi để chia sẻ trong đau khổ của Đấng Christ. Mong được chia sẻ trong vinh quang với Ngài.

Ở nhiều nơi trên thế giới, Cơ đốc nhân đau khổ vì đức tin của họ. Nó có nhiều hình thức khác nhau, từ nhẹ đến dữ dội, từ tinh tế đến công khai. Cơ đốc nhân thường xuyên bị từ chối và đặt bên lề trong các thiết lập xã hội. Đôi khi, họ cũng là nạn nhân của các cuộc tấn công nghiêm trọng hơn, chẳng hạn như cáo buộc sai trái, thù hận, chống đối, lạm dụng thể xác và đôi khi thậm chí bị giết. Không ai muốn đau khổ như thế này, nhưng đồng thời, chia sẻ những đau khổ của Đấng Christ đã được coi là một đặc ân của các Cơ đốc nhân trong mọi thế hệ. Nó cũng là điều được mong đợi.

Tin tốt là sự chia sẻ nỗi đau khổ của Đấng Christ cũng là con đường dẫn đến vinh quang của chúng ta khi gặp Ngài.

Lễ Thật Thuộc Linh thứ 4:

Mong đợi để chia sẻ trong đau khổ của Đấng Christ. Mong được chia sẻ trong vinh quang với Ngài.

(Ro-ma 8:14-18, 29-30; Phi-líp. 2:5-8; Lu-ca: 22:42-44; He-bơ-rơ: 5:7; 12:1-2)

Con cái Chúa chia sẻ trong sự đau khổ của Đấng Christ.

Chúng ta không tìm thấy được mạng lệnh phải chịu đau khổ hoặc chia sẻ nỗi đau khổ của Đấng Christ trong Kinh thánh. Thay vào đó, Sứ đồ Phao-lô nói về nó nhiều hơn như một kinh nghiệm

mong đợi cho những người trung thành theo Chúa Giê-su. Chẳng hạn, trong bức thư gửi cho người La Mã, Paul đã viết:

Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt, đều là con của Đức Chúa Trời....nếu chúng ta là con cái thì cũng là kẻ kẻ tự - kẻ kẻ tự Đức Chúa Trời và cũng là kẻ đồng kẻ tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài”. Ro-ma 8:14, 17, NIV

Và, trong bức thư gửi người Phi-líp, Phao-lô chỉ ra rằng Chúa Giê-su là hình mẫu của chúng ta. Phao-lô viết:

Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ. Chính Ngài đã tự bỏ mình đi lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người. Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự”.

Philip. 2:5-8, NRSV (phần nhấn mạnh)

Chúng ta không được thúc bách để tìm kiếm đau khổ, nhưng chúng ta được mời gọi đi theo Chúa Giê-su. Với sự trung tín nơi Ngài thì đau khổ sẽ đến với chúng ta. Tại sao? Bởi vì khi chúng ta nói đồng ý với Chúa, ở đó thường có sự trả giá. Khi chúng ta nói không với cám dỗ, chúng ta có thể phải sống với những ham muốn chưa được thỏa mãn hoặc cảm thấy mình đang bỏ lỡ điều gì đó mà chúng ta muốn làm hoặc trải nghiệm. Khi chúng ta chọn sự thánh thiện và tin kính, chúng ta có thể bị bỏ lại nếu không có tai họa và mất đi sự thoải mái (hoặc sai trật) mà chúng mang lại. Khi chúng ta cống hiến hết mình để phục vụ Đấng Christ và Phúc âm, chúng ta và gia đình thường phải hy sinh. Khi chúng ta giữ vững niềm tin vào Chúa Jesus giữa những người không tin, chúng ta có thể phải chịu đựng sự thù địch, từ chối, thiệt thòi, hoặc tệ hơn.

Chúa Giê-su và thập giá của Ngài (Nhà thờ Chartres, Pháp)

Chúa Giê-su biết rõ cái giá của sự tận hiến theo ý muốn của Đức Chúa Trời rất rõ ràng. Vì vậy, Ngài đã nói rõ rằng lời kêu gọi môn đồ có nghĩa là gì:

Nếu ai muốn theo ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày vác thập tự giá mình mà theo ta. Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì cố ta mất sự sống, thì sẽ cứu”.

Lu-ca 9:23-24, NRSV

Chúng ta không còn có thể theo Chúa Giêsu trên đường đến Jerusalem, như các môn đệ trước đây của Chúa đã làm; và không ai trong chúng ta có thể chết với Ngài trên thập giá. Chúa Giêsu đã không yêu cầu điều đó. Ngài đang kêu gọi chúng ta theo Ngài trên con đường dẫn đến sự sống. Ngài dạy chúng ta từ bỏ ý riêng trước mắt tập chú vào việc phục vụ bản thân và sống cuộc sống theo cách riêng của chúng ta, và thay vào đó đặt Ngài vào trung tâm của cuộc sống của chúng ta và công hiến để phục vụ Ngài và Phúc âm, chấp nhận rằng đau khổ sẽ đến với sự kêu gọi của chúng ta. Trong hành động này của “Sự mất mát” cuộc sống của chúng ta, chúng ta sẽ cứu nó lại.

Chúa Giêsu cầu nguyện trong Vườn Ghết-sê-ma-nê
(Nhà thờ Chartres, Pháp)

Trong Vườn Ghết-sê-ma-nê, Chúa Giêsu đã cầu nguyện lớn tiếng:

Lạy cha, nếu cha muốn, xin cất chén này khỏi tôi! Dầu vậy xin ý cha được nên chớ không theo ý tôi...Có một thiên sứ từ trên trời hiện xuống cùng Ngài, mà thêm sức cho Ngài. Trong cơn rất đau thương Ngài cầu nguyện càng thiết...

Lu-ca 22:42-44

Tác giả sách Hê-bơ-rơ giải thích câu chuyện theo cách này:

Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời”.
Hê-bơ-rơ 5:7

Điều đó có nghĩa gì? Vì chúng ta biết Chúa Giê-su đã đi ngay từ vườn Ghết-sê-ma-nê đến thập tự giá, chỉ trong vài giờ, những lời cầu nguyện của Chúa Jesus đã được nghe theo nghĩa nào? Ngài đã không được cứu khỏi cái chết, ít nhất là không phải từ thử thách đau đớn của thập tự giá, trước khi phục sinh. Chúa Giê-su, con người đầy đức tin và trung thành nhất từng sống, cũng là con một của Đức Chúa Trời, không thoát khỏi đau khổ và cái chết, mặc dù Ngài đã tuân ra những lời cầu xin của mình để cầu nguyện. Tại sao không?

Ngài đã không được tha mạng, vì đó không phải là ý định của Đức Chúa Trời muốn giải cứu Ngài. Chúa đã chọn Con một để chết vì cứu thế gian. Điều đó quan trọng hơn việc Chúa Giê-su thoát khỏi đau khổ.

Chúa Giê-su, trong sự vâng lời Chúa Cha, đã chấp nhận sự thật này. Ngài đã phục tùng ý muốn của Đức Chúa Cha. Và, vì vậy, “Ngài đã được nghe” bởi Đức Chúa Trời. Trong giờ thử thách, Ngài đã nhận được từ Đức Chúa Trời những gì Ngài cần để thực hiện lời kêu gọi của mình. Lời cầu nguyện đau khổ của Chúa Jesus không phải là vô ích. Mặc dù lời cầu nguyện của Ngài được giải thoát khỏi sự đau khổ của Ngài không được chấp nhận, Ngài đã nhận được sức mạnh để đối mặt với sự đau khổ của mình.

Chúng ta sẽ chia sẻ trong vinh quang của Ngài

Khi cuộc sống này kết thúc, và tất cả những đau khổ của chúng ta đã kết thúc, chúng ta sẽ thừa hưởng sự trọn vẹn của sự cứu rỗi của Chúa với Chúa Jesus Christ. Tất cả những gì chúng ta thấy rằng chúng ta thực sự là con của Chúa, được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Chúa. Đây sẽ là khoảnh khắc vinh quang của chúng ta.

Vì vậy, Paul có thể nói với sự tự tin:

“Và tôi tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến là sự sẽ được bày ra trong chúng ta”.

Rô-ma 8:18, NIV

Chúng ta không xứng đáng với vinh quang này, chúng ta cũng không thể tôn vinh chính mình. Thay vào đó, vinh quang của chúng ta đến từ vinh quang của Đức Chúa Trời, được bày tỏ trong chúng ta. Nhờ ân sủng, Chúa Cha đã biến chúng ta thành con cái của Ngài. Ngài ban cho chúng ta khả năng đặt niềm tin vào Chúa Giê-su Christ. Ngài cho phép chúng ta mang thập giá của chúng ta hàng ngày. Thánh Linh của Ngài dạy chúng ta, trao quyền cho chúng ta và dẫn dắt chúng ta. Và nhờ ân sủng của mình, Ngài cho phép chúng ta nói: Có với Chúa, Có với Chúa Giê-su và Có để chia sẻ với Chúa Jesus Christ trong sự đau khổ trên đường theo Ngài. Bởi Đức Chúa Trời yêu thương làm việc trong cuộc sống của chúng ta, Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Linh đều được tôn vinh, và chúng ta cũng vậy. Do đó, Paul có thể nói:

Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em. Còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

Rô-ma 8:29-30

Áp dụng thuộc linh

Trong cửa sổ hoa hồng phía tây của Nhà thờ Chartres, chúng tôi nhìn vào Chúa Jesus Christ đang ngồi trên ghế phán xét trên thiên đàng. Chúng ta thấy gì? Một cơ thể được tôn vinh trông như thế nào? Nếu chúng ta nhìn kỹ, chúng ta sẽ thấy bàn tay bị đóng đinh và vết thương hở ở bên cạnh, với máu chảy ra từ tất cả các vết thương. Theo một cách nào đó, chúng ta không thể hoàn toàn hiểu được, Chúa Jesus đã đổ máu bao trùm tội lỗi của thế giới cho những người đặt niềm tin vào Ngài. Chúng ta đáng bị lên án, nhưng chúng ta sẽ được tha thứ. Chúng ta mong đợi sự trừng phạt, nhưng Thảm phán của chúng ta sẽ chào đón chúng ta như một đấng cứu chuộc tự hy sinh.

Nhìn vào cửa sổ kính màu, hình trên. Lòng bàn tay của Chúa Jesus đang mở, cho thấy Ngài sẽ ở đó trên thiên đàng để chào đón bạn. Những vết thương của Ngài đảm bảo với bạn rằng Ngài đã phải trả giá cho tội lỗi của bạn. Bạn được Chúa Cha yêu quý. Bạn đang được phù hợp với hình ảnh của con trai quý giá của Ngài, Chúa Giêsu Christ. Bạn thực sự là con của Chúa, người mà Chúa Thánh Linh hiện đang hoạt động và sẽ tiếp tục dẫn dắt, hướng dẫn, an ủi và thêm sức cho bạn trong suốt cuộc đời này. Rồi một ngày nào đó, khi bạn đến thiên đàng, bạn sẽ chia sẻ vinh quang với Đấng Christ.

Không ai trong chúng ta muốn đau khổ vì đức tin của chúng ta. Nhưng nếu theo Chúa Giêsu một cách trung thành có nghĩa là bạn chia sẻ những đau khổ của mình, bạn sẽ chọn gì? Chúa Giêsu là đường đi, là chân lý và là sự sống. Ngài là Chúa và Cứu Chúa của bạn. Tác giả Hê-bơ-rơ đưa ra lời khích lệ phù hợp này:

Vì thế chúng ta được nhiều người chứng kiến vây lấy như đám mây rất lớn [Anh hùng đức tin trong Cựu ước], chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội lỗi để vác vương ta, lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho chúng ta... Nhìn xem Đức Chúa Jesus là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu Ngai Đức Chúa Trời.
Hê-bơ-rơ 12:1-2, NRSV (Nhấn mạnh vào)

Xin Chúa ban cho bạn ân điển và năng lực mà bạn cần hôm nay để đối mặt với nỗi sợ hãi và đau khổ của bạn, để tiếp tục đi trên con đường đức tin và sự trung tín, và để thực hiện ý Chúa cho cuộc sống của bạn.

Hình ảnh: © Jill Kimberly Hartwell Geoffrion, www.jillgeoffrion.com